

13 Φεβρουαρίου, 1989

[Α. ΛΟΥΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑ-
ΤΖΙΠΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ης η Αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 96/84).

-
- 5 Αίτηση Ακυρώσεως — Πρακτική — Τίτλος — Λανθασμένη ονομασία ενδιαφερομένου προσώπου — Αίτηση για τροποποίηση του ονόματος — Ένσταση ότι αν η αίτηση γίνει δεκτή, τούτο θα σημαίνει εκπρόθεσμη άσκηση προσφυγής εναντίον του ενδιαφερομένου προσώπου — Απόρριψη ενστάσεως και αποδοχή αιτήσεως — Οι Περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Θεσμοί, 1962, Θεσμοί 17, 18 και 19 και οι Περί Πολιτικής Δικονομίας Θεσμοί, 0.9.
- 10 Αίτηση Ακυρώσεως — Οι Περί Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου Θεσμοί, 1962, 0.18 — Η εφαρμογή των διατάξεων της Πολιτικής Δικονομίας στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία υπόκειται στις γνωστές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, που περισιχούν των Θεσμών, όταν οι τελευταίοι είναι αντίθετοι προς αυτές.
- 15 Στην υπόθεση αυτή ο αιτών προσέβαλε απόφαση, που δημοσιεύθηκε στις 16.12.83, βάσει της οποίας τέσσερα πρόσωπα προάχθηκαν στην θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών (Γαλλική Γλώσσα). Μεταξύ άλλων κατονόμασε ως ενδιαφερόμενο πρόσωπο και την "Ταμάρια Τερζιάν". Μετά την έκδοση ακυρωτικής αποφάσεως και προτού ακουσθεί έφεση εναντίον της απευκαλύφθη ότι
- 20 το πραγματικό όνομα της διορισθείσας ήταν "Ταμάρια Τζιερετζιάν". Ο αιτών υπέβαλε την παρούσα αίτηση για διόρθωση του ονόματος. Ο Δικηγόρος της Τζιερετζιάν υπέβαλε ένσταση ότι η αί-

τηση δεν μπορεί να γίνει δεκτή, γιατί κάτι τέτοιο θα συνεπάγεται άσκηση προσφυγής μετά την παρέλευση των 75 ημερών, που προβλέπει το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, αποδεχόμενο την Αίτηση, αποφάσισε: 5

(1) Το υπόβαθρο της ένστασης είναι λανθασμένο, γιατί η Τζερετζιάν είναι το ίδιο πρόσωπο με την Τερεζιάν.

(2) Η Αίτηση Ακυρώσεως στρέφεται εναντίον της απόφασης, που δημοσιεύθηκε στις 16.12.83, στην οποία και αναγράφονται τέσσερα μόνον ονόματα, περιλαμβανομένης της Τζερετζιάν. Ο αιτών είχε περιλάβει και τα τέσσερα πρόσωπα στην προσφυγή του. Απλώς έκαμε λάθος στην διατύπωση του επιθέτου ενός από αυτά. 10
15

(3) Οι Θεσμοί Πολιτικής Δικονομίας (0.9), που εφαρμόζονται σύμφωνα με τον Θεσμό 0.18 των Θεσμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, 1962 επιτρέπουν την τροποποίηση τίτλων. Στις σχετικές περιπτώσεις υπάγεται η περίπτωση όπου η ονομασία υπαρκτού φυσικού ή νομικού προσώπου καταγράφεται λανθασμένα. 20

(4) Η εφαρμογή των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία υπόκειται στις γνωστές αρχές του Διοικητικού Δικαίου, που υπερισχύουν. 25

Η αίτηση γίνεται αποδεκτή.

Αναφερόμενες υποθέσεις: 30

Ποτούδη και Άλλοι ν. Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (1986) 3 A.A.A. 1985,

Δημοκρατία ν. Ποτούδη (1987) 3 A.A.A. 1591, 35

Alexander Mountain & Co. v. Rumere L.D. [1948] 2 K.B. 436,

Establishment Baudelot v. R.S.Graham Co. LD. [1953] 2 Q.B. 271, 40

Belgian Economic Mission v. A.P. & E. Singer L.D. [1950] Weekly Notes 415,

Εταιρεία Λεωφορείων Παράλιμι ν. Δημοκρατίας (1967) 3 A.A.A. 559. 45

Αίτηση.

5 Αίτηση για διαταγή του Δικαστηρίου με την οποία να τροποποιηθεί το επίθετο του ενδιαφερομένου προσώπου Αρ.4 έτσι που να αναγράφεται το ορθό που είναι "Τζιερετζιάν" αντί "Τεορζιάν".

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

10 Α. Παπαφιλίππου, για το Ενδιαφερόμενο πρόσωπο Ταμάρα Τζιερετζιάν.

Cur. adv. vult.

15 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Η απόφαση θα εκδοθεί από τον κ. Χρ. Αρτεμίδη.

20 ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ: Με την παρούσα αίτηση, που καταχωρίστηκε στις 13.3.87, ο αιτητής στην προσφυγή 96/84 ζητά διαταγή Δικαστηρίου με την οποία να τροποποιείται το επίθετο της ενδιαφερομένης, αρ. 4 στην προσφυγή, έτσι που να αναγράφεται το ορθό, που είναι "Τζιερετζιάν" αντί "Τεορζιάν". που κατά λάθος έχει γραφτεί:

25 Η αίτηση στηρίζεται στους θεσμούς 17,18 και 19 των θεσμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, 1962, και στους θεσμούς της Πολιτικής Δικονομίας, Δ.35 θ.8 και 4, Δ.25 θ.1 και 6. Κατά τη διάρκεια της αγόρευσης του όμως ο δικηγόρος του αιτητή δέχτηκε πως οι Δ/γες 35 και 30 25 των Θεσμών της Πολιτικής Δικονομίας δεν είναι εφαρμόσιμες στην παρούσα αίτηση και περιόρισε το νομικό υπόβαθρο της ως στηριζόμενο στους θεσμούς 17, 18 και 19 των Θεσμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, 1962.

35 Η αίτηση συνοδεύεται από ένορκη δήλωση στην οποία αναφέρονται τα γεγονότα που οδήγησαν στο κρινόμενο ένδικο μέσο. Αυτά όμως είναι ελλιπή και τα συμπληρώσαμε μετά από δική μας έρευνα αναφορικά με τη δικαστική διαδικασία που οδήγησε στην κρινόμενη αίτηση. Συγκεκριμένα, στις 20.2.84 καταχωρίστηκε εκ μέρους του αιτητή 40 η προσφυγή 96/84, με την οποία προσβαλλόταν η απόφα-

ση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας, που δημοσιεύτηκε στις 16.12.83 στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, βάσει της οποίας διορίστηκαν στη θέση Λειτουργού Τύπου και Πληροφοριών (Γαλλική Γλώσσα) τα 4 ενδιαφερόμενα πρόσωπα, τα ονόματα των οποίων αναγράφονται στην προσφυγή ως εξής: 5

Χριστόφορος Χριστοφόρου, Γιολάντα Μακρίδου-Πισκόπου, Γιαννούλα Κορατσιώτου και Ταμάρα Τερζιάν. 10

Η προσφυγή αυτή συνεκδικάστηκε με άλλες που πρόσβαλλαν την ίδια απόφαση της Ε.Δ.Υ. και ο δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου Λ.Σαββίδης αποδέχτηκε το αίτημα των προσφυγών και ακύρωσε την απόφαση της Ε.Δ.Υ. στις 3.11.86 (δες: *Μαρίνα Ποτούδη κ.α. ν. Της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας* (1986) 3 Α.Α.Δ. 1985. Ως αποτέλεσμα της ακυρωτικής απόφασης η Ε.Δ.Υ. απέστειλε σε όλα τα πρόσωπα που διορίστηκαν επιστολές στις οποίες τους πληροφόρούσε ότι οι διορισμοί τους ακυρώνονταν. 20

Η Δημοκρατία καταχώρησε έφεση κατά της πιο πάνω απόφασης και η Ολομέλεια τους Ανωτάτου Δικαστηρίου την απεδέχθη και ανέτρεψε την πρωτόδικη απόφαση. (Δες: *Δημοκρατία ν. Μαρίνα Ποτούδη* (1987) 3 Α.Α.Δ. 1591). 25

Δεδομένου ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε ακυρώσει την επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. πάνω σε ένα μόνο από τους λόγους που αναφερόντουσαν στις προσφυγές και δεν επελήφθη των υπολοίπων, το Ανώτατο Δικαστήριο όρισε όλες τις προσφυγές, περιλαμβανομένης και της 96/84, για να ακουστούν οι υπόλοιποι λόγοι σκυρώσεως που εγείρονται σε αυτές. 30

Πριν από την απόφαση της Ολομέλειας ο δικηγόρος της ενδιαφερομένης 4 Ταμάρας Τζιερετζιάν υπέβαλε αίτηση στον πρωτόδικο δικαστή να αναστείλει την ακυρωτική του απόφαση εναντίον της γιατί δεν ήταν ποτέ, όπως υποστήριξε, ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην προσφυγή 96/84 εφόσο σε αυτή προσβαλλόταν ο διορισμός κάποιας Ταμάρας Τερζιάν. 40

Πράγματι, στην απόφαση του πρωτόδικου δικαστή, στο Παράρτημα Β, αναφέρονται τα 4 ονόματα των ενδιαφερομένων προσώπων στην προσφυγή 96/84 και το 4ο αναγράφεται ως "Ταμάρα Τερζιάν". Ο έντιμος Δικαστής κ. Σαββίδης έδωσε το διάταγμα αυτό στις 28.11.1986.

Μετά από αυτή την εξέλιξη, ο δικηγόρος του αιτητή στην προσφυγή 96/84 καταχώρησε την κρινόμενη αίτηση.

10 Ο δικηγόρος της καθ' ης Τζιερετζιάν, ενίσταται στην αίτηση, το βασικό του δε επιχείρημα είναι πως αυτή δεν υπήρξε ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην προσφυγή 96/84, εφόσον ο αιτητής δεν περιέλαβε το όνομά της στον κατάλογο των 4 ενδιαφερομένων προσώπων. Προχώρησε επίσης να εισηγηθεί πως αν γίνει δεκτή η παρούσα αίτηση σημαίνει πως θα επιτραπεί στον αιτητή να καταχωρήσει σήμερα προσφυγή εναντίον του διορισμού της, πέντε δηλαδή χρόνια μετά τη δημοσίευσή του, κατά παράβαση της ρητής πρόνοιαι του άρθρου 146(3) του Συντάγματος, που 20 προβλέπει χρόνο 75 ημερών από την ημερομηνία δημοσίευσης της απόφασης ή της πράξης εναντίον της οποίας στρέφεται μια προσφυγή. Επιπρόσθετα ο δικηγόρος της καθ' ης εισηγείται πως η απόφαση της Επιτροπής Δημοσίας Υπηρεσίας για διορισμό αριθμού προσώπων αποτελεί για ένα έκαστο από αυτούς ξεχωριστή διοικητική 25 πράξη.

Η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή είναι πως, βάσει της ισχύουσας νομολογίας, το ένδικο μέσο της προσφυγής 30 στρέφεται εναντίον της απόφασης του διοικητικού οργάνου και όχι εναντίον των ενδιαφερομένων προσώπων. Η αίτησή του δεν σκοπεί να περιληφθεί στον κατάλογο των ενδιαφερομένων στην προσφυγή νέο πρόσωπο, αλλά στην ορθή καταγραφή του επιθέτου της 4ης ενδιαφερομένης, 35 που κατά λάθος αντί "Τζιερετζιάν" γράφτηκε ως Τερζιάν".

Έχουμε τη γνώμη πως η εισήγηση του δικηγόρου της καθ' ης στηρίζεται σε εσφαλμένο υπόβαθρο γιατί ξεκινά από το ανυπόστατο γεγονός πως η Ταμάρα Τζιερετζιάν 40 δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με την Ταμάρα Τερζιάν, που ο αιτητής κατονόμασε ως το 4ο ενδιαφερόμενο πρόσωπο στην προσφυγή του. Η προσφυγή αυτή στρέφεται εναντίον

της απόφασης της Ε.Δ.Υ. που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας στις 16.12.83 και σε αυτή αναγράφονται τα τέσσερα μόνο ονόματα αυτών που διόρισε, περιλαμβανομένης και της καθ' ης, δηλαδή της Ταμάρα Τζιερετζιάν. Η προσφυγή 96/84 στρέφεται εναντίον αυτής της απόφασης για το διορισμό των τεσσάρων προσώπων που περιέλαβε ως ενδιαφερόμενα στην προσφυγή του. Η διατύπωση του επιθέτου ως "Τερτζιάν" αντί "Τζιερετζιάν, είναι απλώς εσφαλμένη, αναφέρεται όμως στο διορισμό του υπαρκτού προσώπου της Ταμάρας Τζιερετζιάν.

Οι θεσμοί της Πολιτικής Διοικονομίας που ισχύουν κατ' αναλογία όπως ρητά ορίζει ο θ. 18 των Θεσμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, 1962, επιτρέπουν την τροποποίηση των τίτλων όπως προβλέπει η Δ.9 των Θεσμών της Πολιτικής Διοικονομίας, που είναι ταυτόσημη με την Δ.16 που ίσχυε στην Αγγλία. Στις πρόνοιες δε αυτής υπάγονται και οι περιπτώσεις όπου ονομασία υπαρκτού φυσικού ή νομικού προσώπου καταγράφεται λανθασμένα, για να χρησιμοποιήσουμε τη γνωστή Αγγλική φράση, είναι "mere misnomer." Όπου δε απαντάται τέτοια περίπτωση το Δικαστήριο κατά κανόνα επιτρέπει τη διόρθωση του ονόματος, όπως καταδείχεται στην Αγγλική Νομολογία. Αναφέρουμε ενδεικτικά την υπόθεση *Alexander Mounttain & Co. (Suing as a firm) v. Rumere L.D.* [1948] 2 K.B.436, που ως θέτουσα ορθή αρχή, εφαρμόστηκε και στις *Establishment Baudelot v. R.S. Graham & Co. LD* [1953] 2 Q.B. 271 και *Belgian Economic Mission v. A.P. & E. Singer LD* [1950] *Weekly Notes*, 415, C.A.

Πρέπει βέβαια να επισημάνουμε πως η εφαρμογή των διατάξεων των θεσμών της Πολιτικής Διοικονομίας στην Αναθεωρητική Δικαιοδοσία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, βάσει του άρθρου 146, του Συντάγματος, υπόκειται στις γνωστές αρχές του Διοικητικού Δικαίου που υπερισχύουν όταν οι θεσμοί είναι αντίθετοι με αυτές. Εντελώς διαφορετική θα ήταν π.χ. η προσέγγιση από το Δικαστήριο αίτησης για την τροποποίηση τίτλων σε πολιτική αγωγή βάσει των προνοιών της Δ.9 των Θεσμών της Πολιτικής Διοικονομίας. Γι' αυτό και η επίκληση από το δικηγόρο της καθ' ης της ισχύουσας νομολογίας σε σχέση με αίτηση για τροποποίηση σε πολιτικές αγωγές, αναφορικά με καθυστέρηση

στην καταχώρησή της ή δημιουργίας πιθανής ανεπανόρθωτης ζημιάς στην άλλη πλευρά κλπ., δεν ευσταθεί σε υποθέσεις με γεγονότα όπως η παρούσα. Παράδειγμα της αρχής αυτής είναι η υπόθεση **Εταιρεία Λεωφορείων Παραλίμνι ν. της Δημοκρατίας** (1967) 3 Α.Α.Δ. 559. Στην υπόθεση αυτή υποβλήθηκε αίτηση να προστεθεί στην προσφυγή αριθμός άλλων ενδιαφερομένων προσώπων που δεν είχαν περιληφθεί κατά την καταχώρησή της. Ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδης απέρριψε την αίτηση με το αιτιολογικό πως αν αυτή γινόταν αποδεκτή θα σήμαινε πως θα επιτρεπόταν νέα προσφυγή μετά την πάροδο των 75 ημερών.

Την υπόθεση αυτή επικαλέστηκε ο δικηγόρος της καθ' ης για να υποστηρίξει την ένστασή του στην κρινόμενη αίτηση. Η διαφορά όμως των γεγονότων στην υπόθεση **Εταιρεία Λεωφορείων Παραλίμνι** και της παρούσας είναι έκδηλη. Η αίτηση στην πιο πάνω υπόθεση σκοπούσε στην πρόσθεση ενδιαφερομένων προσώπων που δεν περιλήφθηκαν κατά την καταχώρηση της προσφυγής, ενώ στην υπό εξέταση η απόφαση της Ε.Δ.Υ. της 16.12.1983, όπως δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, περιελάμβανε μεταξύ αυτών που διορίστηκαν και την καθ' ης η αίτηση, δηλαδή την "Ταιιάσα Τζιερετζιάν", της οποίας το επίθετο εσφαλμένα γράφτηκε ως "Τερτζιάν" στην προσφυγή. Προφανώς το λάθος να οφειλόταν στην ομόηχη κατάληξη των ονομάτων που είναι ξενικά, ίσως Αρμένικης προέλευσης.

Τελειώνοντας επιθυμούμε να παρατηρήσουμε πως το Δικαστήριο θα μπορούσε αυτεπάγγελτα να προβεί στη διόρθωση του τυπικού αυτού λάθους.

Για τους λόγους που αναφέρουμε πιο πάνω η αίτηση γίνεται αποδεκτή και εκδίδεται διάταγμα ως το αιτητικό σε αυτή. Με πολύ δισταγμό δεν επιδικάζουμε έξοδα εις βάρος της καθ' ης η αίτηση και δεν κάμνουμε οποιαδήποτε διαταγή γι' αυτά.

Διάταγμα ως η αίτηση χωρίς έξοδα.